Kız ve Dostluk Ormanı
Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Dostluk Ormanı

Ebru Mina TOMURCUK

Mira sarı yağmurluğuyla ormanda seke seke yürüyor, kırmızı çizmeleri su birikintilerine çarpıyordu. Çantası bulduğu hazinelerle zıplıyordu. Keşfetmeyi çok severdi, özellikle yağmurdan sonra. Bugün patika yeni görünüyordu. Uzun ağaçların arasında kıvrılıyor, yaprakların arasında minik ışıklar parıldıyordu. 'Bu yol nereye gidiyor?' diye fısıldadı Mira, ela gözleri kocaman açılmıştı.

Patika, hayvanların toplandığı bir açıklığa çıktı. Yuvarlak gözlüklü ve mavi atkılı yaşlı bir baykuş bir kütüğün üstünde oturuyordu. Kulağı kıvrık genç bir tilki bir sepet böğürtlen taşıyordu. Dallardan boynuzları olan, yosun kaplı uzun bir koruyucu bir kütük davulu çalıyordu. 'Hoş geldin, Mira,' dedi baykuş. 'Ben Ollie. Burada anılarımızı paylaşırız. Görmek ister misin?' Mira başını salladı.

Ollie küçük kitabını açtı. 'Her hayvan bir anısını paylaşabilir,' dedi. 'Gerçekmiş gibi hissettiren bir resme bakmak gibi.' Bir sayfaya dokundu ve bir görüntü belirdi: zıplayan bir yavru tavşan. Mira şaşkınlıkla nefes aldı. 'Bu harika!' Pippa adlı tilki parlak bir meşe palamudu bulduğu anısını gösterdi. Bramble güneşli bir günü paylaştı. Mira içten içe ısındı.

Ama sonra Ollie iç çekti. 'Ormanımız özel geleneğini unuttu. Uzun zaman önce bir anılar şenliğimiz vardı. Herkes hikâyeler, şarkılar ve oyunlar paylaşırdı. Şimdi kimse nasıl olduğunu hatırlamıyor.' Kehribar renkli gözleri üzgün görünüyordu. Mira bir an düşündü. 'Onu geri getirebiliriz!' dedi. 'Size yardım edeceğim.' Hayvanlar ona umutla baktı.

Ollie gülümsedi. 'Bize yardım eder misin?' Mira kararlılıkla başını salladı. 'Evet! Şenliği birlikte planlayalım.' Pippa yerinden zıpladı. 'Süslemeler için böğürtlen ve güzel yapraklar toplayabilirim!' Bramble gürledi, 'Şarkılar için davulumu çalacağım.' Ollie, 'Kitabımdan hikâyeler anlatacağım,' dedi. Mira ellerini çırptı. 'Ben de oyunlar yapacağım!' Herkes sevinçle bağırdı.

İşe koyuldular. Pippa ormanda hızla koştu, parlak böğürtlenler toplayıp çelenkler ördü. Kızıl tüyleri koşarken parıldadı. Bramble kütük davulunda derin, düzenli bir ritim çalıştı. Ses ağaçları uğuldattı. Ollie yapraklara davetiyeler yazdı. Mira atma oyunu için meşe palamutları ve çam kozalakları topladı. Orman heyecanla uğulduyordu.

Mira pürüzsüz, yuvarlak bir taş buldu ve onu böğürtlen suyuyla boyadı. 'Bu dostluk taşı olacak,' dedi. 'Onu elden ele geçirip anılarımızı paylaşabiliriz.' Pippa başını yana eğdi. 'Ne güzel bir fikir!' Ollie bunu kitabına yazdı. Bramble başını salladı ve kollarındaki parlayan noktalar ışıldadı. Birlikte çalışmaktan hepsi mutlu oldu.

Bir sorun vardı: şenlik için büyük bir alana ihtiyaçları vardı. Bramble onları geniş, çimenli bir açıklığa götürdü. 'Ama düşmüş dallarla dolu,' dedi Pippa. 'Temizleyebiliriz,' dedi Mira. Takım olarak çalıştılar, dalları taşıyıp yabani otları çektiler. Pippa'nın küçük patileri hızlıydı. Bramble ağır kütükleri kaldırdı. Ollie yönlendirdi. Kısa sürede açıklık hazırdı.

Mira, Pippa'ya 'Palamut Atma' adlı bir oyun öğretti. Pippa 'Böğürtlen Zıplama'yı icat etti, böğürtlenleri ezmeden üzerlerinden zıplamak. Ollie cesur bir fare hakkında bir hikâye anlattı. Bramble her oyuna bir davul ritmi ekledi. Kahkahalar ormanı doldurdu. 'Bu çok eğlenceli!' dedi Pippa. 'Şenliği sabırsızlıkla bekliyorum!' Mira yeni arkadaşlarıyla gurur duydu.

Ertesi gün herkesi davet ettiler. Haber ormanda yayıldı. Her boydan hayvan yardıma geldi. Sincaplar fındık getirdi. Kuşlar ezgiler söyledi. Utangaç kirpiler bile başlarını uzattı. Mira içinde sıcak bir parıltı hissetti. Hiç bu kadar çok arkadaşı olmamıştı. Orman neşeyle canlanıyordu. 'Neredeyse hazırız,' dedi Ollie. 'Sadece bir şey daha kaldı.'

Ollie herkesi etrafına topladı. 'Şenliğin özel bir açılışı olmalı,' dedi. 'Her birimiz bize ait olduğumuzu hissettiren bir anı paylaşabilir.' İlk şenliğinden bir anı paylaştı. Pippa meşe palamudu tılsımını bulduğu anıyı paylaştı. Bramble ilk ağacını diktiği anıyı paylaştı. Mira derin derin düşündü. Hangi anı ona ait olduğunu hissettiriyordu?

Sonra Mira anladı. 'Benim anım bugünle ilgili,' dedi. 'Beni kucaklayan arkadaşlarla dolu bir orman buldum. Bu bana ait olduğumu hissettiriyor.' Hayvanlar sevinçle bağırdı. Ollie'nin gözleri parıldadı. 'İşte bu!' Hep birlikte el ele—ya da pati patiye—tutuştular ve her yıl anılarını paylaşmaya söz verdiler. Gelenek geri dönmüştü, hem de her zamankinden daha güçlü.

Şenlik başladı. Bramble derin, neşeli bir ritim çaldı. Pippa Böğürtlen Zıplama oyununa öncülük etti, kıvrık kulağı sallanıyordu. Ollie herkesi güldüren komik bir hikâye anlattı. Mira dostluk taşını elden ele geçirdi ve her hayvan bir anı paylaştı. Bazıları şakacı, bazıları tatlıydı. Orman sıcaklıkla parladı. En parlak olan Mira'nın dişi eksik gülümsemesiydi.

Güneş batarken hayvanlar Mira'nın etrafında toplandı. 'Teşekkürler,' dedi Ollie. 'Hatırlamamıza yardım ettin.' Pippa ona sarıldı. 'Sonsuza dek arkadaşımızsın.' Bramble boynuzlarından küçük bir çiçek verdi. Mira'nın kalbi doldu. Dostluk Ormanı'nda her zaman bir yuvası olacağını biliyordu. Ve ormanın da her zaman onu olacaktı.

O günden sonra orman kahkahalar ve paylaşılan anılarla doldu. Mira sık sık ziyarete geldi, çantası her zaman yeni hazinelere hazırdı. Hayvanlar onu sevinçle karşıladı. Şenliklerini her yıl yaptılar. Ve Mira önemli bir şey öğrendi: dostluk herkese ait olduğunu hissettirir. Bu, en güzel hazineydi.

Şimdi, ormanda yürürken kulaklarınızı iyi açın. Bir kütük davulu, bir tilkinin kıkırtısını ya da bir baykuşun hikâyesini duyabilirsiniz. Ve şanslıysanız, sarı yağmurluklu bir kızın arkadaşlarıyla anılarını paylaştığını görebilirsiniz. Çünkü Dostluk Ormanı'nda herkes hoş karşılanır ve her anı büyülüdür.